

Примітки до фінансової звітності Товариства з обмеженою відповідальністю «Служба термінового кредитування»

Фінансова звітність ТОВ «Служба термінового кредитування» підготовлена за звітний рік, який включає період з 01 січня 2019 року по 31 грудня 2019 року.

1. Основні відомості про товариство:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Служба термінового кредитування» було засновано згідно з рішенням засновників від 01.10.2012 р. у відповідності до Закону України "Про господарські товариства" від 19.09.1991 р., статут зареєстрований Виконавчим комітетом Запорізької міської ради (Державний реєстратор Прилипко Олена Володимирівна) 03. 10.2012р., № 11031020000032360.

Товариство зареєстровано як фінансова установа відповідно до Розпорядження Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг за № 1980, та набуло право здійснювати діяльність на ринку фінансових послуг з 25 червня 2013р. Фактично, основну діяльність Товариство почало здійснювати з 01.09.2013р.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Служба термінового кредитування», далі «Товариство», діє на підставі Статуту, Законів України «Про господарські товариства», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», Цивільного та Господарського кодексів України та інших законодавчих актів.

Країна реєстрації – Україна.

Товариство є економічно самостійним і повністю незалежним від органів державної влади та органів місцевого самоврядування, за винятком випадків, передбачених Законодавством.

Предметом діяльності Товариства є надання фінансових послуг, а саме, кредитування фізичних осіб за рахунок власних коштів.

Товариство має за мету бути конкурентоспроможним на ринку фінансових послуг. В планах підприємства нарощування власного капіталу, зміцнення позицій у регіоні, розширення спектру фінансових послуг.

Діяльність Товариства не носить сезонного характеру, але підвласна впливу факторів загального економічного стану в країні та платоспроможності населення..

Юридична адреса та місце здійснення діяльності.

Юридична адреса Товариства: 69037, м. Запоріжжя, вул. Сорок років Радянської України, 39-А, оф. 27.

Товариство здійснює свою основну діяльність за адресою : 69037, м. Запоріжжя, вул. Сорок років Радянської України, 39-А, оф. 27.

Кількість штатних працівників склала:

- станом на 31.12.2017р. склала 8 чол., в т.ч. 5 чол. у відпусці по догляду задитиною до 3-х років)
- станом на 31.12.2019р. - 2 чол.

2. Основа підготовки фінансової звітності .

Основою надання фінансової звітності є чинні Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО). Фінансова звітність за рік, який завершено 31 грудня 2019 р., підготовлена відповідно до МСФЗ.

Датою переходу Товариства на МСФЗ є дата створення – 01.10.12р. Незважаючи на той факт, що відповідно до параграфу 21 МСФЗ № 1 «Перше застосування МСФЗ» та параграфу 36 МСБО №1 «Надання фінансової звітності» вимагається надання співставної інформації як мінімум за один порівняльний період, МСФЗ не вимагають, щоб це був 12-місячний період. Таким чином, датою переходу на МСФЗ визначена саме дата реєстрації Товариства (01.10.12р.) як дата самого раннього з наданих в звітності періоду, незважаючи на тривалість цього періоду.

Фінансова звітність була складена за формами встановленими Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку № 1, затверджених наказом МФУ від 07.02.2013р. №73.

Фінансова звітність підготовлена на підставі правил обліку та оцінки об'єктів обліку за історичною собівартістю.

Фінансові інструменти та фінансові активи в звітності на дату 31.12.2019р визначаються за справедливою вартістю.

Принципи облікової політики, які були використані при підготовці зазначеної фінансової звітності надані нижче.

Валюта надання інформації

Функціональною валютою фінансової звітності Товариства є українська гривня.

Фінансова звітність надана у тис українських гривнях, якщо не вказано інше.

Принцип безперервності діяльності.

Керівництво підготувало зазначену фінансову звітність на підставі принципу безперервності діяльності.

Але в найближчому майбутньому Товариство буде відчувати вплив нестабільної економіки в державі, нестабільність фондового ринку України, а також наслідки пандемії COVID-19. Запровадження карантинних та обмежувальних заходів, пов'язаних з пандемією COVID-19, може мати своїм наслідком негативний непрямий фінансовий вплив на діяльність Товариства, який полягає у зниженні платоспроможності контрагентів, що потенційно може призвести до зниження ділової активності та погіршення результатів фінансової діяльності Товариства. Керівництвом Товариства вживається максимальний комплекс дій, направлений на збереження обсягів реалізації на рівні не нижчому, ніж 2019 році (в тому числі, позичальникам не нараховуються штрафні санкції, пені за прострочення платежів по кредитних договорах, що потенційно дозволить зберегти обсяги кредитування).

Також економічна стабільність Товариства залежатиме від ефективності фіскальних і інших заходів, які реалізує уряд України та розвитку ринку фінансових послуг України. Дана фінансова звітність підготовлена на основі припущення, що Товариство функціонуватиме в майбутньому. Це допущення передбачає реалізацію активів і виконання Товариством узятих на себе зобов'язань, в ході своєї звичайної діяльності. Таким чином, фінансова звітність не містить яких-небудь коригувань відображених сум активів, які були б необхідними, якби Товариство не мало можливості продовжувати свою діяльність в майбутньому або у випадку коли вона була б вимушена реалізовувати свої активи не в ході своєї звичайної господарської діяльності.

3. Основні принципи облікової політики

Під час складання фінансових звітів застосовувалась історична (первісна) собівартість.

Активи та зобов'язання оцінюються та відображаються в обліку таким чином, щоб не переносити наявні фінансові ризики, які потенційно загрожують фінансовому становищу Товариства, на наступні звітні періоди.

Первісна вартість – історична (фактична) собівартість основних засобів чи нематеріальних активів у сумі грошових коштів або справедливої вартості інших активів, сплачених (переданих), витрачених для придбання (створення) основних засобів або нематеріальних активів.

Амортизована собівартість фінансового активу або фінансового зобов'язання - це вартість фінансового активу або фінансового зобов'язання під час первісного визнання за вирахуванням отриманих або сплачених коштів (основної суми боргу, процентних доходів (витрат) або інших платежів, що пов'язані з ініціюванням фінансового активу або фінансового зобов'язання), яка збільшена або зменшена на величину накопиченої амортизації різниці між первісно визнаною сумою та сумою погашення фінансового інструменту, а також зменшена на величину визнаного зменшення корисності фінансового активу.

Справедлива вартість - ціна, яка була б отримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки.

Активи первісно визнаються у випадку, коли Товариство контролює їх, несе усі вагомні ризики, очікує отримати усі основні вигоди від використання таких активів, а їх вартість може бути надійно визначена. Активи визнаються в дату переходу основних ризиків та вигод, що виникають під час використання цих активів.

Активи обліковуються пріоритетно за справедливою вартістю, якщо інший метод оцінки для деяких видів активів не передбачено обліковою політикою.

При обліку за первісною (історичною) вартістю активи визнаються за сумою фактично сплачених за них коштів.

При обліку за справедливою (ринковою) вартістю активи визнаються за тією сумою коштів, яку необхідно було б сплатити для придбання таких активів у поточний час.

Приведення вартості активів у відповідність із ринковою здійснюється шляхом їх переоцінки.

Зобов'язання первісно визнаються, коли існує договірне, встановлене законодавством або можливе (згідно із МСБО 37) зобов'язання, яке з високою вірогідністю (як правило, понад 50%) у майбутньому призведе до відтоку ресурсів, котрі забезпечують економічні вигоди.

Зобов'язання визнаються в дату виникнення, тобто в дату, коли зобов'язання набуває ознаки визнання, зазначені у попередньому абзаці.

Зобов'язання обліковуються пріоритетно за вартістю їх придбання чи виникнення (за первісною або справедливою вартістю), якщо для деяких видів зобов'язань обліковою політикою не визначено інший метод оцінки.

При обліку за первісною (історичною) вартістю зобов'язання визнаються за сумою мобілізованих коштів в обмін на зобов'язання.

При обліку за справедливою (ринковою) вартістю зобов'язання визнаються за тією сумою коштів, яка б вимагалася для проведення розрахунку у поточний час.

Доходи і витрати визнаються за таких умов:

- визнання реальної заборгованості за активами та зобов'язаннями;
- фінансовий результат операції, пов'язаної з наданням (отриманням) послуг, може бути точно визначений.

В подальшому фінансові активи та зобов'язання відображаються за справедливою вартістю, первісною вартістю або амортизованою вартістю залежно від їх класифікації.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних підрозділах основних принципів облікової політики.

3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Товариство визнає такі категорії фінансових інструментів:

- дебіторська заборгованість;
- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою вартістю – довгострокові зобов'язання, поворотні пайові внески (обов'язкові та добровільні);
- грошові кошти, депозити.

Фінансові інструменти відображаються по справедливій вартості або амортизованій вартості в залежності від їх класифікації.

Згідно МСФЗ (IFRS) 9, всі боргові фінансові активи, які відповідають критерію *«тільки платежі в рахунок основного боргу і відсотків на непогашену суму основного боргу»* (SPPI), класифікуються при первісному визнанні як фінансові активи, які оцінюються за амортизованою вартістю через прибуток або збиток (СВПЗ).

Для фінансових інструментів, які відповідають критерію SPPI, класифікація при первісному визнанні визначається на основі бізнес-моделі, згідно з якою управляються дані інструменти:

- інструменти, які утримуються з метою отримання передбачених договором грошових потоків, оцінюються за амортизованою вартістю

Класифікація та оцінка фінансових зобов'язань залишаються в основному незмінними в порівнянні з існуючими вимогами МСФЗ (IAS) 39.

Товариство очікує, що буде продовжувати оцінювати за амортизованою вартістю всі фінансові активи, які на даний момент оцінюються за амортизованою вартістю.

Така класифікація була застосована Товариством і в попередні періоди, тому вплив на перехід на МСФЗ 9 не спричинив корегування початкових залишків балансу.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які прямо відносяться до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Категорія «займи та дебіторська заборгованість» надає собою непохідні фінансові активи з фіксованими платежами, які не котируються на активному ринку.

До категорії активів, які утримуються до погашення, входять непохідні фінансові активи з фіксованими або визначеними платежами та фіксованим терміном погашення, по відношенню до яких у Керівництва Товариства є намір та можливість утримувати їх до надходження терміну погашення.

Всі інші фінансові активи входять до категорії активів, які утримуються з метою продажу, які Товариство утримує на протязі невизначеного періоду часу та які можуть бути продані в разі необхідності підтримання ліквідності.

Згідно МСБО 9 Амортизована собівартість фінансового активу або фінансового зобов'язання – це сума, за якою фінансовий актив чи зобов'язання оцінюється при первісному визнанні, мінус виплати основної суми, плюс (або мінус) накопичена амортизація будь-якої різниці між цією первісною сумою та сумою погашення із застосуванням методу ефективного відсотка та мінус будь-яке зменшення (прямо чи через застосування рахунку резервів) унаслідок зменшення корисності або неможливості отримання.

Метод ефективного відсотка – це метод обчислення амортизованої собівартості фінансового активу або фінансового зобов'язання (або групи фінансових активів чи фінансових зобов'язань) та розподілу доходу чи витрат від відсотків на відповідний

період. Ефективна ставка відсотка – це ставка, яка точно дисконтує попередньо оцінені майбутні платежі або надходження грошових коштів протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента та, якщо доцільно, протягом коротшого періоду до чистої балансової вартості фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» (далі - МСФЗ 9) застосовується Товариством в частині визнання, класифікації та оцінки фінансових активів, а з питань зменшення корисності фінансових активів, які класифікуються як такі, що оцінюються за амортизованою собівартістю, та операцій хеджування – МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» (далі – МСБО 39).

Знецінення

МСФЗ (IFRS) 9 вимагає, щоб Товариство визнавало резерв під очікувані кредитні збитки (ОКЗ) за всіма своїми борговими фінансовими активами, що оцінюються за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через інший сукупний дохід або через прибуток(збиток). Резерв розраховується на основі очікуваних кредитних збитків, пов'язаних з ймовірністю дефолту протягом наступних дванадцяти місяців, якщо не відбулося істотного збільшення кредитного ризику з моменту визнання фінансового інструменту; в останньому випадку резерв розраховується на основі очікуваних кредитних збитків за весь термін життя активу.

Якщо фінансовий актив відповідає визначенню придбаного або створеного кредитно-знеціненого фінансового активу, резерв розраховується на основі зміни очікуваних кредитних збитків за весь термін життя активу.

Основними ознаками знецінення для Товариства може бути порушення платіжних зобов'язань більш ніж на 180 днів, реструктуризація, яка здійснюється з погіршенням позицій кредитора і несе прямі фінансові втрати, порушення справи про банкрутство або ліквідацію клієнта та інше.

Основними подіями, що свідчать про знецінення фінансового активу, можуть бути:

- а) фінансові труднощі Кредитора;
- б) порушення умов договору (невиконання зобов'язань, прострочення сплати нарахованих доходів та/або основної суми боргу);
- в) висока ймовірність банкрутства або фінансова реорганізація емітента фінансового інструмента.

Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошовими коштами Товариства визнані високоліквідні короткострокові інвестиції, які можуть бути замінені на визначену суму грошових коштів та мають термін погашення три місяці або менше з дати їх придбання. Вони обліковуються по вартості придбання з урахуванням накопичених відсотків, що складає їх справедливую вартість. Грошові кошти на які має місце обмеження щодо їх використання відображаються в обліку окремою статтею якщо їх сума виходить за межу суттєвості.

Грошові кошти товариства складаються з готівки в касі, кошти на рахунках в банках.

Дебіторська заборгованість

Дебіторською заборгованістю, визнаються фінансові активи (за виключенням дебіторської заборгованості, за якою не очікується отримання грошових коштів або фінансових інструментів, за розрахунками з операційної оренди та за розрахунками с бюджетом) та первісно оцінюються за справедливою вартістю плюс відповідні витрати на проведення операцій. Після первісного визнання дебіторська заборгованість оцінюється за амортизованою собівартістю, з застосуванням методу ефективного відсотка. Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі методу класифікації дебіторської заборгованості (із застосуванням коефіцієнта сумнівності для кожної групи боржників).

З 01.01.2016р. до першого рівня прострочки відноситься заборгованість від 1 до 30 днів з нарахуванням резерву у розмірі 0%, до другого рівня прострочки відноситься заборгованість від 31 до 60 днів з нарахуванням резерву у розмірі 1%, до третього рівня прострочки відноситься заборгованість від 61 до 90 днів з нарахуванням резерву у розмірі 10%, до четвертого рівня прострочки відноситься заборгованість від 91 і більше днів з нарахуванням резерву 20%, на заборгованість понад 1065 днів нарахування резерву здійснюється у розмірі 100% суми заборгованості.

Нараховані доходи, що визнані згідно з чинним законодавством безнадійними щодо отримання, списуються за рішенням відповідного органу управління фінансової установи за рахунок резерву під прострочену сумнівну заборгованість.

Резерв забезпечення покриття втрат від неповернених позичок може формуватися в розмірі більшому, ніж сума необхідного резервування за встановленими нормативами, але не більше загальної суми заборгованості. Рівень дефолту згідно облікової політики Товариства дорівнює 1,0 якщо не встановлені індивідуальні дані дефолту для дебітора. Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджену інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності. За звітний період таких фактів ідентифіковано не було.

Авансові платежі та передоплата. Передоплата відображається в звітності за первісною вартістю за вирахуванням резерву від знецінення. Передоплата класифікується як довгострокова, якщо очікуєми термін отримання товарів або послуг, які відносяться до неї, складає вище ніж 1 рік, або якщо передоплата відноситься до активу, який буде

відображатись в обліку як необоротний актив при первісному визначенні. Сума передоплати за придбання активу та включається в його балансову вартість при отриманні Товариством контролю над цим активом та наявності вірогідності того, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з ним, будуть отримані. Якщо є ознака того, що активи, товари або послуги, які відносяться до передоплати, не будуть отримані, балансова вартість передоплати підлягає зменшенню на відповідний збиток від знецінення відображається в прибутках або збитках за рік.

3.2. Основні засоби

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6500 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю.

Подальші витрати. Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в поточних витратах по даті, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Балансова вартість незавершених капітальних інвестицій була перенесена до складу вартості основних засобів виходячи з вимог МСФЗ.

Амортизація.

Амортизація основних засобів згідно облікової політики нараховується прямолінійним методом.

Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання (тобто з дати вводу об'єкта в експлуатацію). Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу. У бухгалтерському обліку амортизації підлягають усі групи основних засобів з віднесенням загальної суми амортизації на витрати. Визначений строк корисного використання затверджується актами приймання – передачі основних засобів. Зміни строку корисного використання встановлюються наказом по Товариству.

Не включаються до складу вартості необоротних матеріальних активів та підлягають відображенню в складі витрат звітного періоду, у якому вони були здійснені, такі витрати:

- на дослідження;
 - на підготовку і перепідготовку кадрів;
 - на рекламу;
 - на створення, реорганізацію та переміщення або його частини;
 - на створення внутрішньої ділової репутації, вартість видань.
- і не впливають на його залишкову вартість.

3.3. Оренда

МСФЗ (IFRS) 16 суттєво змінив підхід до визначення та обліку оренди та запровадив єдину модель обліку орендарями договорів оренди, яка передбачає їх відображення на балансі Орендаря. Згідно МСФЗ (IFRS) 16, договір в цілому або його окремі частини є договором оренди, якщо по цьому договору передається право контролю використання ідентифікованого активу на протязі визначеного терміну в обмін на компенсацію. Згідно з МСФЗ (IAS) 17, раніше в балансі відображався лише фінансовий лізинг, проте МСФЗ

(IFRS) 16 вимагає відображення в балансі всіх договорів оренди, за винятком короткострокової оренди та оренди з низькою вартістю активу.

МСФЗ (IFRS) 16 визначає принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації в звітності стосовно операційної оренди. Всі договори оренди призводять до отримання орендарем права користування активом з моменту початку дії договору оренди, а також до отримання фінансування, якщо орендні платежі здійснюються протягом певного періоду часу. Таким чином, орендарі повинні визнати:

- а) активи та зобов'язання відносно всіх договорів оренди з тривалістю більше 12 місяців, за винятком випадків коли вартість об'єкту оренди незначна;
- б) амортизацію об'єктів оренди окремо від відсотків по орендним зобов'язанням у звіті про фінансові результати (сукупний дохід).

Змінна частина орендних платежів таких як нарахування комунальних платежів, збільшення орендного платежу на індекс інфляції тощо враховуються в складі витрат по факту визнання зобов'язань перед Орендодавцем.

Товариство може застосувати спрощення практичного характеру і не керуватися МСФЗ 16 (тобто не визнавати в себе на балансі актив у формі права користування) щодо:

- короткострокової оренди (оренда строком < 12 місяців) незалежно від вартості орендованого об'єкта. Якщо договором передбачена можливість його пролонгації й існує впевненість у тому, що орендар скористається правом пролонгації, то строк оренди потрібно розраховувати з урахуванням строку пролонгації;
- оренди, за якою базовий актив (актив, який є об'єктом оренди) є малоцінним. Орендар оцінює вартість орендованого активу на підставі вартості активу, коли він є новим, незалежно від віку орендованого активу. Вартість такої оцінки передбачена правилами оцінки основних засобів.

Товариство є орендарем частини приміщення під офіс та застосовує таке спрощення, тому що оренда є короткостроковою та не передбачає можливості пролонгації, об'єкт у формі права користування не визнається на балансі, а орендні платежі обліковувались як витрати періоду, а саме:

№	Частина приміщення під офіс	№ договору	Орендодавець	Дата закінчення договору	Сума щомісячного орендного платежу, грн.	Загальна, грн
1	м.Запоріжжя, в ул.Сорок років Рад. України, 39 -А, оф.27.	№48 від 01.01.19	ДП «ЗНKK»ДАТ БК «Укрбуд»	31.12.2019	556,50	6678,08

У фінансовій звітності ці витрати включені до собівартості реалізованих послуг по наданню кредитів та відображені у Звіті про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2019р у стр.2050.

3.4 Податок на прибуток

Витрати з податку на прибуток являє собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітній період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань, та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають в результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням ймовірності наявності в майбутньому оподатковуваного прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Підлягають відображенню в складі витрат звітного періоду, у якому вони були здійснені, такі витрати:

ставка податку на прибуток у 2019 році- 18%

Згідно статей Кодексу для обрахунку об'єкту оподаткування платник податку на прибуток використовує дані бухгалтерського обліку щодо доходів та витрат з врахуванням положень Кодексу. Це свідчить про наближення обліку, згідно Кодексу, до фінансового обліку. Але, незважаючи на це, є деякі відмінності в обліках:

існують деякі обмеження щодо формування і розміру резервів, що створюються за рахунок збільшення витрат. Це, в подальшому призведе до виникнення податкових різниць.

3.5. Фінансові зобов'язання

Кредити банків

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються балансовою вартістю. Нараховані відсотки визнаються у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень за даними підтверджень з боку банку - кредитора.

Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно

Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто, більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди і можна достовірно оцінити суму зобов'язання. Під зазначеними зобов'язаннями визнаються нараховані короткострокові забезпечення нарахованих відпусток працівникам Товариства.

3.6 Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Пенсійні зобов'язання. У відповідності до українського законодавства Товариство нараховує єдиний соціальний інесок у сумі 22% на фонд заробітної плати.утримує внески із заробітної плати працівників до державного пенсійного фонду. Таки витрати

відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги які надають їм право на одержання заробітної плати.

3.7. Запаси.

Запаси враховуються за фактичною собівартістю. Уцінка (дооцінка) запасів враховується в прибутках(збитках) поточного періоду. При використанні запасів у господарській діяльності Товариства або іншому вибутті їх оцінка виконується за методом FIFO.

3.8 Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Визнавати доходи:

- від надання коштів у позику в момент нарахування відсотків по наданому кредиту;
- від розрахованих штрафних санкцій та пені в момент отримання грошових коштів на розрахунковий рахунок або у касу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, відносяться до того періоду, в якому вони були здійснені.

Доходи і витрати визнаються за кожним видом діяльності - операційної, інвестиційної, фінансової.

Критерії визнання доходу і витрат застосовуються окремо до кожної операції.

Кожний вид доходу і витрат відображається в бухгалтерському обліку окремо.

Товариство обліковує доходи та витрати відповідно до таких принципів:

- доходи та витрати обліковуються у періоді, до якого вони належать;
- отримані доходи, які належать до майбутніх періодів, обліковуються як відстрочені доходи;
- здійснені витрати та платежі, які належать до майбутніх періодів, обліковуються як відстрочені витрати.

Визнані доходи і витрати групуються за їх характером за відповідними статтями у звіті про прибутки і збитки та інший сукупний дохід.

Якщо дохід від надання послуг не може бути достовірно оцінений, то він визнається та відображається в бухгалтерському обліку в розмірі здійснених витрат, що підлягають відшкодуванню.

Бухгалтерський (фінансовий) облік нарахованих доходів і витрат здійснюється не рідше одного разу на місяць за кожною операцією (договором) окремо.

Дозволяється відображати отримані (сплачені) на дату балансу доходи (витрати), безпосередньо за рахунками доходів і витрат.

Доходи визнаються в бухгалтерському обліку в сумі справедливої вартості активів, які отримані або підлягають отриманню.

Нарахування процентів за кредитними договорами здійснюється за номінальною процентною ставкою, яка передбачена умовами договору, і відображається за рахунками з обліку нарахованих доходів і нарахованих витрат.

Для обрахування процентних доходів (витрат) такий метод визначення кількості днів:

- метод "Факт/Факт" (фактична кількість днів у місяці та році) - за усіма операціями, які передбачають нарахування відсоткового доходу.

При розрахунку процентних доходів враховується перший день і враховується останній день договору.

Процентні витрати (за кредитами, депозитами, за коштами для розрахунків спеціальними платіжними засобами тощо) за поточний місяць нараховуються по передостанній робочий день місяця включно.

Розмір номінальних процентних ставок, умови, порядок їх нарахування та сплати обумовлюються договорами з контрагентами Товариства.

4 Ключеві бухгалтерські оцінки та професійні судження в застосуванні облікової політики.

При підготовці фінансової звітності Товариство робить оцінки та припущення, які мають вплив на визначення суми активів та зобов'язань, визначення доходів та витрат звітного періоду, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комісією з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Фактичні результати можуть відрізнятися від таких оцінок.

Найбільш суттєве використання суджень та оцінок включає таке:

Безперервність діяльності.

Керівництво здійснило оцінку щодо можливості подальшої безперервної діяльності Товариства за визначеними видами діяльності та впевнилося, що Товариство має ресурси для продовження діяльності в досяжному майбутньому.

В найближчому майбутньому Товариство продовжуватиме відчувати вплив нестабільної економіки в державі, нестабільність ринку фінансових послуг України, а також пандемії COVID-19. Товариство не володіє необоротними активами, які можуть знецінитись внаслідок пандемії COVID-19 та запровадження карантинних (обмежувальних) заходів, або справедлива вартість яких може бути суттєво змінена, у зв'язку з чим не прогнозує, що запровадження таких заходів буде мати прямий негативний фінансовий вплив на діяльність Товариства у 2020 році. Натомість, запровадження карантинних та обмежувальних заходів, пов'язаних з пандемією COVID-19, може мати своїм наслідком негативний непрямий фінансовий вплив на діяльність Товариства, який полягає у зниженні платоспроможності контрагентів, що потенційно може призвести до збільшення ризиків неповернення кредитів, зниження ділової активності та погіршення результатів фінансової діяльності Товариства.

Керівництвом Товариства вживається максимальний комплекс дій, направлений на збереження обсягів реалізації на рівні не нижчому, ніж у 2019 році (в тому числі, позичальникам не нараховуються штрафні санкції, пені за прострочення платежів по кредитних договорах, що потенційно дозволить зберегти обсяги кредитування).

Крім вищезазначеного, керівництву невідомо про будь-які значні події, що можуть викликати невпевненість у можливості здійснювати безперервну діяльність. Таким чином, складання фінансової звітності було здійснено виходячи з принципу безперервності діяльності.

Резерви на покриття збитків від фінансових зобов'язань.

Оцінюються у відповідності з МСБО 37 «Резерви, умовні зобов'язання та умовні активи», який вимагає застосування оцінки та судження керівництва.

Первісне визнання операцій з пов'язаними особами.

У ході звичайної діяльності Товариство здійснює операції з пов'язаними особами. МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» вимагає обліковувати фінансові інструменти при первісному визнанні за справедливою вартістю. За відсутності активного ринку таких операцій, для того, щоб визначити, чи здійснювалися такі операції за

ринковими або неринковими цінами та ставками, використовують професійне судження. Підставою для таких суджень є ціноутворення щодо подібних фінансових інструментів та операцій з ними, у тому числі аналіз ефективної ставки відсотка та параметрів укладених договорів.

Відстрочений актив з податку на прибуток

Відстрочені податкові активи визнаються для всіх тимчасових різниць, які відносяться на податкові витрати, у тій мірі, в якій існує вірогідність отримання податкового прибутку, за рахунок якого можна реалізувати ці тимчасові різниці, які відносяться на зменшення оподаткованого прибутку. Оцінка такої вірогідності базується на прогнозі керівництва щодо майбутнього оподаткованого прибутку та доповнюється суб'єктивними судженнями керівництва. Визначення майбутнього прибутку оподаткування і суми податкових вирахувань, вірогідних до заліку в майбутньому, засноване на середньостроковому бізнес-плані, підготовленому керівництвом, і результатах його екстраполяції на майбутнє. Такими активами визначені суми зобов'язань по нарахованим резервам відпусток працівникам.

Інші джерела невизначеності

Керівництво не може достовірно оцінити вплив на фінансовий стан Товариства будь-якого подальшого погіршення ситуації з ліквідністю на ринку фінансових послуг та підвищення нестабільності на валютних ринках. На думку керівництва, вживаються усі необхідні заходи для підтримки життєздатності та зростання діяльності у поточних умовах.

Оцінки, які особливо чутливі до змін, стосуються короткострокових зобов'язань перед працівниками по відпусткам, справедлива оцінка основних засобів. Основні припущення стосовно майбутнього та інших ключових джерел виникнення невизначеності оцінок на дату балансу, але вони не мають значного ризику стати причиною внесення суттєвих коригувань у балансову вартість активів та зобов'язань протягом наступного фінансового періоду.

Вартісна ознака таких оцінок наступна:

	31.12.2017	31.12.2018	31.12.2019
Нарахований резерв втрат від очікуваних кредитних збитків на заборгованість по відсоткам	42	19	198
Нарахований резерв втрат від очікуваних кредитних збитків на заборгованість по наданим кредитам	144	67	161
Нарахований резерв під збитки на іншу заборгованість	250	250	250
Зобов'язання по відпусткам	14	8	7

Терміни корисного використання основних засобів.

Оцінка терміну корисної служби основних засобів проводилася із застосуванням професійної думки на основі наявного досвіду відносно аналогічних активів та термінів фактичного використання об'єктів на дату складання звітності. Майбутні економічні вигоди, пов'язані з цими активами, в основному будуть отримані в результаті їх використання. Проте інші чинники, такі як застарівання, з технологічної або комерційної точки зору, а також знос устаткування, часто приводять до зменшення економічних вигод, пов'язаних з цими активами. Керівництво оцінює термін корисного використання основних засобів, виходячи з поточного технічного стану активів і з урахуванням розрахункового періоду, протягом якого дані активи принеситимуть економічні вигоди. При цьому до уваги приймаються наступні основні чинники: (а) очікуваний термін

використання активів; (б) очікуваний фізичний знос устаткування, який залежить від експлуатаційних характеристик і регламенту технічного обслуговування; і (в) моральний знос устаткування з технологічної і комерційної точки зору в результаті зміни ринкових умов.

Справедлива вартість фінансових інструментів

Методики та припущення, які використовуються для оцінки справедливої вартості фінансових інструментів, які обліковуються за амортизованою собівартістю, включають наступне:

- вважається, що справедлива вартість наступних видів фінансових активів дорівнює їх балансовій вартості:

- грошові кошти та їх еквіваленти;
- короткострокові (до трьох місяців) фінансові активи (кошти в банках);
- інші фінансові активи, включаючи дебіторську заборгованість (враховуючи короткостроковий характер таких активів);

- вважається, що справедлива вартість наступних видів фінансових зобов'язань дорівнює їх балансовій вартості:

- короткострокові (до трьох місяців) фінансові зобов'язання;
- кошти на вимогу фізичних, юридичних осіб, небанківських фінансових установ;
- інші фінансові зобов'язання, включаючи кредиторську заборгованість (враховуючи короткостроковий характер таких зобов'язань).

Подання фінансових інструментів за категоріями оцінки

Аналіз фінансових інструментів, що обліковуються за амортизованою собівартістю
тис.грн.

Найменування статті	Станом на 31.12.18р.		Станом на 31.12.19р.	
	справедлива вартість	балансова вартість	справедлива вартість	балансова вартість
ФІНАНСОВІ АКТИВИ				
Грошові кошти та їх еквіваленти:	29	29	114	114
- кошти на рахунках в банку	29	29	114	114
- депозити	0	0	0	0
дебіторська заборгованість з нарахованих доходів	171	190	793	991
резерв під очікувані кредитні збитки	0	(19)	0	(198)
дебіторська заборгованість	5407	5724	5671	6082
резерв під збитки	0	(317)	0	(411)
Усього фінансових активів, що обліковуються за амортизованою вартістю	5 607	5 607	6578	6578
ФІНАНСОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ				
- кредиторська заборгованість-поточна	1	1	1103	1103
- інші поточні зобов'язання	2471	2471	2476	2476
Усього фінансових зобов'язань, що обліковуються за амортизованою вартістю	2 472	2 472	3579	3579

Припинення визнання фінансових активів

Керівництво застосовує професійні судження для того, щоб визначити, чи всі суттєві ризики та вигоди, пов'язані з володінням фінансовими активами, передаються контрагентам, та щоб визначити, які ризики та вигоди являються найбільш суттєвими. Керівництво Товариства оцінює зменшення корисності фінансових активів по даті коли була отримана інформація про погіршення фінансового стану позичальника. В звітному році був проведений перерахунок резерву під очікувані кредитні збитки, сума резерву

зменшена на 63 тис. грн. Більш детально дані про зміни у сумах простроченої заборгованості та резервах наведені нижче:

Рівень прострочення	%% резервування	Портфель та відсотки в ризику на 31.12. 18 р. (грн.)	Сумма резерву на 31.12.2018 р. , грн.	Портфель та відсотки в ризику на 31.12.2019 р. (грн.)	Сумма резерву на 31.12.2019 р. , грн.	Зміни в сумі резерву на 31.12.19 р., грн.
Інша заборгов. (не фін. діяльність)	5%	5000000	250000,00	5000000	250 000,00	0,00
2- й рівень, тіло (от 61 до 90 днів)	1%	144316,79	1 443,17	0,00	0,00	-1443,17
2- й рівень, %% (от 61 до 90 днів)	1%	21607,98	216,08	0,00	0,00	-216,08
Неповернені кредити (понад 180 днів)	20%	328 178,59	65 635,72	0,00	0,00	-65635,72
Неповернені %% (понад 180 днів)	20%	92 716,93	18 543,39	1810167	358924,47	340381,08
ИТОГО:		5 586 820	335 838	51810167	608924,47	273086,47

5. Нові та переглянуті стандарти та тлумачення:

В 2019 році Товариство почало застосовувати обов'язковий до застосування міжнародний стандарт МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда».

Товариством був проведений аналіз діючих угод оренди на наявність обтяжливих договорів за останній рік застосування МСБО (IAS) 17.

Під час оцінки активів у відповідності до МСФЗ 16 Товариство використало умови звільнення від визнання у відповідності до п. 5 МСФЗ 16 відносно короткострокової оренди. Так, станом на 01.01.2019 року Товариство мало договір оренди приміщення строк закінчення якого наступив у грудні 2019 року. Тому коригуючі розрахунки станом на 31.12.2018 року та на 31.12.2019 року не проводились, вплив на звітність відсутній.

В звітному періоді Товариство не має договорів оренди, за якими виступає Орендодавцем. Інші зміни відсутні.

Зміни (поправки) у інших стандартах, прийняті у 2019 році:

Концептуальна основа фінансової звітності.

У новій редакції оновлено структуру документа, визначення активів і зобов'язань, а також додано нові положення з оцінки та припинення визнання активів і зобов'язань, подання і розкриття даних у фінансовій звітності за МСФЗ. Згідно нової редакції інформація, представлена у фінансовій звітності, також повинна допомагати користувачам оцінити ефективність керівництва компанії в управлінні економічними ресурсами.

Принцип обачності трактується через підтримку нейтральності представлених даних. Обачність визначається як прояв обережності при винесенні суджень в умовах невизначеності. Правдиве уявлення даних трактується як подання суті операцій, а не тільки їх юридичної форми.

Нова редакція КОФЗ передбачає дві форми звітності: звіт про фінансовий стан і звіт про фінансові результати. Інші форми об'єднані під назвою «інші форми і розкриття».

визначається, що дані фінансової звітності представляються за певний період і містять порівняльну інформацію, а також за певних обставин - прогнозні дані.

У новій редакції КОФЗ вводиться поняття «звітуюче підприємство», під яким мається на увазі сторона економічної діяльності, яка має чітко визначені межі та поняття зведеної звітності.

Вираз «економічний ресурс» замість терміну «ресурс» підкреслює, що Рада МСФЗ більше не розглядає активи лише як фізичні об'єкти, а, скоріше, як набір прав. Визначення активів і зобов'язань не відносяться до «очікуваних» надходжень або відтоків. Замість цього визначення економічного ресурсу відноситься до потенціалу активу / зобов'язання виробляти / передавати економічні вигоди.

Нова глава КОФЗ присвячена опису різних методів оцінки (історична і поточна вартість (справедлива вартість, вартість використання)), інформації, яку вони надають – застосовується у фінансовій звітності з 01.01.2020р.

МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу» та МСФЗ 11 «Спільна діяльність»

Зміни запроваджують переглянуте визначення бізнесу. Бізнес складається із внесків і суттєвих процесів, які у сукупності формують здатність створювати віддачу.

Зокрема, у МСФЗ 3 тепер міститься вимога повторної оцінки частки в бізнесі за умов, коли суб'єкт господарювання отримує контроль над таким бізнесом, який є спільною операцією. Зазначена вимога пов'язана з позиціонуванням такої угоди як поетапного об'єднання бізнесу. Натомість у МСФЗ 11 робиться уточнення щодо спільного контролю: коли підприємство отримує спільний контроль над бізнесом, що є спільною операцією, підприємство не проводить повторної оцінки раніше визнаної частки в цій компанії. У фінансовій звітності за звітний період не застосовується.

МСБО 1 «Подання фінансової звітності» та МСБО 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки»

Зміни уточнюють визначення суттєвості, пояснення до цього визначення та застосування цього поняття завдяки включенню рекомендацій щодо визначення, які раніше були наведені в інших стандартах МСФЗ.

Інформація є суттєвою, якщо обґрунтовано очікується, що її пропуск, спотворення або затуманення може вплинути на рішення основних користувачів фінансової звітності загального призначення, винесені на підставі такої фінансової звітності, що представляє фінансову інформацію про звітуючу компанію

Зміни забезпечують послідовність використання визначення суттєвості в усіх стандартах МСФЗ. -ефективна дата 01.01.2020р.

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСФОЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації», МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка»

Зміни стосуються процентних ставок (такі як LIBOR, EURIBOR і TIBOR), що використовуються в різних фінансових інструментах: від іпотечних кредитів до похідних інструментів.

Поправки

- змінили вимоги до обліку хеджування: при обліку хеджування передбачається, що контрольний показник процентної ставки, на якому засновані грошові потоки, що хеджуються і грошові потоки від інструменту хеджування, не зміниться в результаті реформи;

- обов'язкові для всіх відносин хеджування, на які безпосередньо впливає реформа внутрішньобанківської ставки рефінансування;

- не можна використовувати для усунення будь-яких інших наслідків реформи; вимагають розкриття інформації про ступінь впливу поправок на відносини хеджування.

. У фінансовій звітності за звітний період не застосовується.

МСФЗ (IAS) 19 «Винагорода працівникам»

Поправка до МСФЗ (IAS) 19 «Винагорода працівникам» відноситься до змін пенсійних планів з встановленими виплатами, таким як зміна плану, скорочення і врегулювання (виплати). Компанія не здійснює нарахування та виплати працівникам за пенсійними планами тому поправка не впливає на показники фінансової звітності Компанії

МСБО 12 «Податки на прибуток»

Поправки до МСБО 12 «Податки на прибуток» передбачають, що податкові наслідки доходу у формі дивідендів визнають тоді, коли визнають зобов'язання виплатити дивіденди. Зазначимо, що це твердження застосовують до всіх податкових наслідків дивідендів, а не тільки до ситуацій, за яких існують різні ставки податку для розподіленого та нерозподіленого прибутку. Не застосовувались, бо нарахування дивідендів не відбувалось.

МСБО 23 «Витрати на позики»

Поправки до МСБО 23 «Витрати на позики» в частині витрат на позики, що підлягають капіталізації, і безпосередньо стосуються § 14. Зміни уточнюють: якщо будь-які конкретні позики залишаються непогашеними після того, як відповідний актив буде готовий до його очікуваного використання або продажу, це запозичення стає частиною коштів, які суб'єкт господарювання в цілому запозичує, під час розрахунку ставки капіталізації на загальні позики. У звітному періоді не застосовувалось у зв'язку з відсутністю відповідного активу.

6. Розкриття показників фінансової звітності:

6.1. Дохід від здійснення основної діяльності

Аналіз виручки від надання послуг, продажу цінних паперів по видах за звітний період надано в наступній таблиці : В тисячах українських грн.:

Показник	2018р	2019р
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг), (нараховані відсотки)	103	1069
В тому числі отримані відсотки від наданих послуг з кредитування	103	1069
Інші операційні доходи - в тому числі:	147	277
Дохід від отриманих штрафів , пені	1	246
Відшкодування судового збору	22	31
Списання кредиторської заборгованості	24	--
Безповоротна фінансова допомога		
Дохід від зміни вартості активу	100	0
Інші доходи	0	0
ВСЬОГО доходи:	250	1346

6.2 Собівартість реалізації послуг та товарів

	2018р	2019
Вартість послуг, необхідних для здійснення безпосередньої фінансової діяльності	118	842
Всього	118	842

Згідно з вимогами МСФЗ витрати, пов'язані з наданням фінансових послуг, класифікуються як операційні або витрати, з яких складається собівартість послуги, або адміністративні витрати. Товариством було прийняте рішення : витрати класифікувати як собівартість послуг, включаючи – витрати на заробітну плату, відрахування на соціальні заходи та витрати на утримання приміщень, де надаються фінансові послуги. Витрати на рекламні заходи та маркетинг залишити у складі витрат на збут.

6.3 Адміністративні витрати

	2018р	2019р
Витрати на персонал	0	0
Утримання основних засобів(оренда)	0	0
Інші	12	15
Всього адміністративних витрат	12	15

6.4. Комерційні витрати (витрати на збут)

До комерційних витрат(витрати на збут) включаються витрати на здійснення заходів, що сприяють розширенню ринку збуту зазначених послуг: -рекламні заходи, маркетингові дослідження щодо ринку збуту та досвіду інших учасників ринку фінансових послуг, просування послуг Товариства серед потенційних клієнтів.

	2018р	2019р
Витрати на рекламу та маркетинг	---	362
Інші витрати.пов`язані із збутом товарів,послуг	12	--

6.5 Інші операційні витрати

Показник	2018р	2019р
Нарахування резерву під втрати від знецінення активів	--	273
Нестачі та втрати від псування цінностей	--	--
Визнані штрафи, пені	--	--
Інші витрати	--	2
Всього інші операційні витрати	--	275

6.6 Фінансові та інші витрати

Показник	2018р	2019р
Фінансові витрати	--	--
Інші витрати (залишкова вартість списаних ОЗ)	--	--

6.7 Податок на прибуток (збиток)

Показник	2018	2019р
Поточний податок на прибуток	--	--
Відстрочені податкові активи:	--	--
на початок звітного року	78	60
на кінець звітного року	60	0
Відстрочені податкові зобов'язання:	--	--
на початок звітного року	--	--
на кінець звітного року	--	--
Включено до Звіту про фінансові результати - усього	18	-60
у тому числі:		
поточний податок на прибуток	--	--
зменшення (збільшення) відстрочених податкових активів	18	-60
збільшення (зменшення) відстрочених податкових зобов'язань	--	--

За станом на кінець дня 31 грудня 2019 року усього збитків від діяльності, що триває – 6845 тис.грн.

6.8.Торгівельна та інша дебіторська заборгованість

Показник	2018р	2019р
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	190	991
Нарахований резерв втрат від очікуваних кредитних збитків на заборгованість по відсоткам	(19)	(198)
Чиста вартість торгівельної дебіторської заборгованості	171	793
Аванси видані	20	10
Розрахунки з бюджетом	2	2
Інша поточна дебіторська заборгованість	5724	6082
Нарахований резерв під збитки на іншу дебіторську заборгованість	(317)	(411)
Чиста вартість дебіторської заборгованості	5407	5671
Всього дебіторська заборгованість	5600	6476

Аналіз дебіторської заборгованості за строками погашення , представлено наступним чином:

	2018	2019
До 30 днів	22	
90-120 днів	781	12
120 та більше	4797	6464
Всього	5600	6476

Керівництво аналізує справедливую вартість заборгованості та на підставі визначеного обліковою політикою методу.

Станом на 31 грудня 2019 резерв під збитки нарахований у сумі 609 тис. грн., в тому числі за нарахованими відсотками – 198,0 тис. грн., за виданими позиками – 161 тис. грн., на іншу дебіторську заборгованість – 250 тис. грн.

6.9.Грошові кошти

	2018	2019
Каса, тис. грн.	--	--
рахунки в банках, тис.грн (поточні рахунки. Кошти в дорозі)	29	114
всього грошові кошти	29	114

6.10.Статутний капітал

Станом на 01.01.2017 року зареєстрований статутний капітал становив 9 846 тис. грн, сплачений статутний капітал складав 9 846 тис. грн. В звітному році зміни до статутного капіталу Товариства не вносились.

Таким чином, статутний капітал станом на 31.12.19 р. складає 9846000грн., частки визначені наступним чином:

Засновники	Кількість відсотків статутного фонду	Сума, тис.грн.
Бурмака В.П.-фізична особа	74%	7286
ТОВ «Інститут досліджень стандартів якості»	26%	2560
Разом	100%	9846

Станом на 31.12.2019 року статутний капітал сплачений повністю.

6.11. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	2018	2019
Торговельна кредиторська заборгованість	1	1103
Розрахунки з бюджетом	--	1
Інша поточна заборгованість	2471	2476
Поточні забезпечення (нарахований резерв відпусток)	18	7
Всього кредиторська заборгованість, забезпечення	2480	3587

Керівництво не виявило інших ознак знецінення справедливої вартості сум дебіторської та кредиторської заборгованості. В фінансовій звітності показники заборгованості відображені по справедливій вартості.

6.12. Розкриття інформації про пов'язанні сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами відносяться:

Товариства, які прямо або опосередковано, контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;

- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної в а) або г);
- компанії, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві.

1. Пов'язаними особами відповідно до норм Українського законодавства є управлінський персонал Товариства, що на 01.01.2018 р. складав 3 чол., на 31.12.2018р складав 2 чол. Операції з членами провідного управлінського персоналу здійснювались лише в частині виплати заробітної плати .

Ряд	Найменування статті	2018		2019	
		витрати	Нарахування	витрати	Нарахування
1	Поточні виплати працівникам	88	22	71	16

2. Інші права та зобов'язання за операціями з пов'язаними сторонами, що перебувають під спільним контролем разом з Товариством, станом на кінець звітного періоду, тис.грн.

	Найменування статті	Найбільші учасники товариства	Провідний управлінський персонал	Інші пов'язані сторони	Всього
Станом на 31.12.2018 року					
	Дебіторська заборгованість	-	-	-	-
	Кредиторська заборгованість	2253	-	-	2253
Станом на 31.12.2019 року					
	Дебіторська заборгованість	-	-	-	-
	Кредиторська заборгованість	2250	-	-	2250

Усі операції з пов'язаними сторонами здійснені на звичайних умовах з метою покращення фінансового стану Товариства.

6.13. Умовні зобов'язання.

Судові позови. Проти Товариства не подані судові позови. Керівництво вважає, що Товариство не понесе істотних збитків, відповідно, резерви у фінансовій звітності не створювалися.

Економічне середовище – Товариство здійснює свою основну діяльність на території України. Закони та нормативні акти, які впливають на операційне середовище в Україні, можуть швидко змінюватися. Подальший економічний розвиток залежить від спектру ефективних заходів, які вживаються українським Урядом, а також інших подій, які перебувають поза зоною впливу Товариства. Майбутнє спрямування економічної політики з боку українського Уряду може мати вплив на реалізацію активів Товариства, а також на здатність Товариства сплачувати заборгованості згідно строків погашення.

6.14. Звітність за сегментами

Товариство має тільки один основний сегмент діяльності: діяльність на ринку фінансових послуг – мікрокредитування фізичних осіб за рахунок власних коштів, тому розподіл на сегменти не проводиться.

7. Цілі та політика управління фінансовими ризиками

Управління ризиками відіграє важливу роль у фінансовій діяльності. Товариство визнає, що потрібно мати ефективні процеси управління ризиками, основною метою яких є захист діяльності від суттєвих ризиків.

Метою політики управління ризиками є виявлення, аналіз та управління ризиками, яких може зазнати Товариство, встановлення прийнятих лімітів ризику та впровадження засобів контролю ризиків, а також здійснення постійного моніторингу рівнів ризиків та дотримання встановлених лімітів з боку регуляторного органу України.

Товариство в своїй діяльності визнає наступні **основні види ризиків**: кредитний, ринковий, ризик зміни ціни, ризик ліквідності, операційний ризик, кадровий ризик, ризик, пов'язаний з репутацією, юридичний ризик, стратегічний ризик, ризик, пов'язаний із здійсненням діяльності на ринку фінансових послуг.

Кредитний ризик

Одним з основних ризиків, властивих активним операціям, є кредитний ризик, тобто це потенційний ризик для надходжень та капіталу, який виникає через неспроможність сторони, що взяла на себе зобов'язання за фінансовим інструментом, виконати умови угоди з Товариством. Кредитний ризик наявний в усіх видах діяльності, де результат залежить від діяльності позичальника.

Метою управління кредитним ризиком є мінімізація втрат за кредитними операціями, контроль рівня концентрації, збереження платоспроможності, прибутковості та надійності Товариства, а також виконання вимог нормативно-правових актів Національної Комісії з регулювання ринків фінансових послуг України, та визначає наступні етапи процесу управління кредитними ризиками:

- ідентифікація кредитних ризиків;
- аналіз та оцінка кредитних ризиків;
- розробка та впровадження заходів по обмеженню та попередженню ризиків;
- моніторинг рівня прийнятих на Товариство кредитних ризиків;

- моніторинг та оптимізація процедур ідентифікації, оцінки, методів обмеження та мінімізації кредитних ризиків з урахуванням результатів діяльності.

Товариство структурує рівні кредитного ризику, який приймає на себе, встановлюючи максимально допустиму суму ризику по відношенню до позичальників, кредитних продуктів та інших операцій. Під час оцінки кредитного ризику Товариство розрізняє індивідуальний та портфельний кредитний ризик. Джерелом індивідуального кредитного ризику є окремих, конкретний контрагент Товариства - позичальник, боржник. Оцінка індивідуального кредитного ризику передбачає оцінку кредитоспроможності такого окремого контрагента, тобто його індивідуальну спроможність своєчасно та в повному обсязі розрахуватися за взятими зобов'язаннями. Джерелом індивідуального кредитного ризику є окремих клієнт. Оцінка індивідуального кредитного ризику здійснюється через оцінку надійності та кредитоспроможності окремого контрагента, тобто спроможність своєчасно та в повному обсязі розрахуватися за прийнятими зобов'язаннями. Оцінка портфельного кредитного ризику здійснюється шляхом відстеження змін сукупної вартості активів Товариства з урахуванням всіх кредитних операцій, яким притаманний кредитний ризик (операції з кредитування, інша дебіторська заборгованість, тощо).

Для зменшення рівня кредитного ризику Товариство дотримуватиметься політики зменшення фінансових втрат. Їх вибір значною мірою залежатиме від специфіки професійної діяльності, стратегії досягнення пріоритетних цілей, конкретної ситуації.

Вся інформація про суттєві ризики стосовно клієнтів, кредитоспроможність яких погіршується, доводитиметься до відома керівництва. Керівництво відстежує та контролює прострочену заборгованість, координує напрямки роботи з проблемними клієнтами.

Дебіторська заборгованість підлягає постійному моніторингу. Відносно кредитного ризику, пов'язаного з іншими фінансовими інструментами, які включають фінансові інвестиції, доступні для продажу, та фінансові інвестиції до погашення, ризик пов'язаний з можливістю дефолту контрагента, при цьому максимальний ризик дорівнює балансовій вартості інструменту.

Ринковий ризик

На Товариство, як суб'єкт ринкової економіки, впливають такі фактори, як несприятливі зміни у процентних ставках, курсах гривні до іноземних валют, цінах на послуги та інше. Товариство наражається на ринковий (ціновий) ризик внаслідок неочікуваних змін ринкових цін на фінансові активи, що враховуються на його балансі або на позабалансових рахунках. Окрім наявності ризик – факторів, які не перебувають під безпосереднім контролем, необхідною передумовою ринкового ризику є існування відкритої позиції, що визначає ступінь чутливості до коливань ринкових індикаторів.

Метою управління ринковим ризиком є досягнення запланованого рівня прибутку за прийнятного для засновників рівня ризику, тобто мінімізація втрат від неочікуваних коливань процентних ставок та валютних курсів.

Механізм нейтралізації ризиків потребує від Товариства в подальшому резервування частини фінансових ресурсів, що дозволить запобігти негативним фінансовим наслідкам по тих фінансових операціях, за яким ці ризики не пов'язані з діяльністю контрагентів. Основними формами такого напрямку мають бути :

- формування резервного фонду Товариства;
- формування цільових резервних фондів Товариства;
- нерозподілений залишок прибутку, отриманий в звітному періоді.

Концентрація інших ризиків

Менеджмент Товариства приділяє значну увагу контролю за іншими ризиками, які виникають в процесі діяльності, а саме: операційному та юридичному ризикам.

Операційний та кадровий ризик – ризик, пов'язаний з порушенням технологічних правил проведення операцій, ведення документації, який може виникнути внаслідок як зовнішніх причин, так і через помилки працівників Товариства. До методів контролю за операційними ризиками належать: розподіл службових обов'язків, чіткі структури управлінської підпорядкованості, щоденне архівування та копіювання баз даних, періодичне приймання заліків у співробітників щодо знання нагальних положень чинних нормативних актів.

Юридичний ризик – це потенційний ризик для збереження та збільшення капіталу Товариства, який може виникнути через порушення або недотримання Товариством вимог законодавства, нормативно –правових актів, укладених договорів та інше. Як наслідок, це приводить до сплати штрафних санкцій та необхідності відшкодування збитків, погіршення фінансового результату і зменшення можливостей правового забезпечення виконання угод. . Управління юридичними ризиками здійснюється шляхом виконання операцій з дотриманням вимог чинного законодавства, а також, створено підрозділ внутрішнього аудиту.

На виконання вимог Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом", ТОВ «Служба термінового кредитування» зареєстроване як суб'єкт первинного фінансового моніторингу.

Товариство не підтримує відносини з банками, зареєстрованими в країнах (на території), що надають пільговий режим і не передбачають розкриття і надання інформації про проведення фінансових операцій або зареєстрованих в державах, які не співпрацюють з групою FATF.

Товариство не вступає в договірні відносини з клієнтами - юридичними чи фізичними особами у разі, якщо виникає сумнів стосовно того, що особа виступає не від власного імені.

Для контролю за фінансовими операціями клієнтів з метою протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і відслідкування операцій, які підлягають фінансовому моніторингу, в Товаристві здійснюється ідентифікація клієнтів, оцінювання ризиків проведення операцій контрагентами згідно з внутрішніми Правилами по фінансовому моніторингу.

Робота служби внутрішнього аудиту.

З метою удосконалення системи управління ризиками, контролю та управління ; для забезпечення надійності та ефективності системи внутрішнього контролю на ТОВ «Служба термінового кредитування» створена служба внутрішнього аудиту , діяльність якої регламентована «Положенням про службу внутрішнього аудиту(контролю)» , затвердженого Загальними зборами учасників (Протокол № 2 від 01.08. 2013року).

Відділ внутрішнього аудиту Товариства є органом оперативного контролю підпорядковується засновникам та звітує перед ними. Служба внутрішнього аудиту Товариства в процесі проведення перевірок керується чинним законодавством України та нормативними актами НКФП.

Ризик ліквідності

Ліквідність - це здатність забезпечити своєчасне виконання своїх грошових зобов'язань, яка визначається збалансованістю між строками і сумами погашення розміщених активів та строками і сумами виконання зобов'язань банку, а також строками

та сумами інших джерел і напрямів використання коштів (надання кредитів, інші витрати).

Фінансова діяльність піддається ризику ліквідності - ризику недостатності надходжень грошових коштів для покриття їх відпливу, тобто ризику того, що банк не зможе розрахуватися в строк за власними зобов'язаннями у зв'язку з неможливістю за певних умов швидкої конверсії фінансових активів у платіжні засоби без суттєвих втрат.

Товариство здійснює контроль ліквідності, шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнози потоки грошових коштів від операційної діяльності.

8. Події після Балансу

На дату надання фінансової звітності на Підприємстві не було встановлено подій, які можуть вплинути на показники фінансової звітності та могли б вимагати змін наданої інформації.

Вплив карантинних та обмежувальних заходів, пов'язаних з пандемією COVID-19 на фінансову звітність за 2019 рік відсутній.

Дата затвердження звіту-28.02.2020р.

Керівник
Головний бухгалтер

О.В.Новікова
Н.О.Чуніхіна